

દિગંબર જૈન ગ્રંથમાલા નં. ૧૦

સામાયિક ભાષા પાઠ.

ગુજરાતી અર્થ અને મિચ્છામિ દુક્કડં સહિત)

ગુજરાતી ભાષાંતર કર્તા

પં. નંદનલાલ જૈન-ઇડર.

પ્રકટ કર્તા

મૂલચંદ કસનદાસ કાપડીઆ,

સંપાદક, “ દિગંબર જૈન ”-સુરત

લીલોડા (અમદાવાદ) નિવાસી શેઠ લલ્લુભાઈ
શુભાષચંદ તરફથી લગ્નની ખુશાલીમાં “ દિગંબર
જૈન ” પત્રના આહુકોને પાંચમા વર્ષમાં ભેટ

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૧૦૦

વીરસંવત ૨૪૩૮

વિક્ર. સં. ૧૯૬૮

મુલ્ય રૂ. ૦-૧-૦

ધી “ સુરત જૈન પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ ” માં મ. ભા. છાપ્યું.

કોઈ પણ સંસ્કૃત કે હિંદી પાઠ પુરેપુરો અર્થ સમજ્યા વગર મેદિ કરીને ભણી જવાથી તેનું ફળ મળતું નથી. આપણામાં કેટલાક હિંદી પાઠો કવિતામાં છે, જેનો અર્થ ગુજરાતી બંધુઓને બરાબર સમજાતો ન હોવાથી તેના ગુજરાતી અર્થો પ્રકટ થવાની જરૂર છે, જેથી પ્રથમ અમોએ પં. મહાચંદ્રજી કૃત આ હિંદી સામાયિક ભાષા પાઠ ગુજરાતી અર્થ અને મિચ્છામી દુક્કડ સાથે પ્રકટ કર્યો છે, જે સર્વે બંધુઓને આ સામાયિક પાઠનો ભાવાર્થ સમજવાને તથા પાઠશાળામાં ચલાવવાને માટે બહુ ઉપયોગી થઈ પડશે એમ અમારું માનવું છે. વળી આ પુસ્તક લીલોડા (અમદાવાદ) નિવાસી શેઠ લલ્લુભાઈ ગુલાબચંદે પોતાને ત્યાં લગ્ન પ્રસંગની ખુશાલીમાં શાસ્ત્રદાન તરીકે 'દ્વિગંબર જૈન' પત્રના ગ્રાહકોને ભેટ વેંચવા માટે જે પહેલ કરી છે, તે ધન્યવાદરૂપ અને અનુકરણીય છે. અને આ પુસ્તકનું અનુકરણ કરી હવે અમારા જૈન બંધુઓ લગ્ન પ્રસંગની ખુશાલીમાં પણ શાસ્ત્રદાન કરવાની પ્રથા ચાલુ કરશેજ એવી અમો આશા રાખીએ છીએ.

જૈન જ્ઞાતિ સેવક.

વીર સંવત ૨૪૩૮ } મુળચંદ કસનદાસ કાપડીઆ.
 માહા સુદ ૧૧ } સંપાદક, "દ્વિગંબર જૈન"—સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોમ્પ્યુટર વિભાગ]

અનુવ્રત્તીક ૩૮૪૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૫૫૫૬૩૮૫૫૫૧૪

વિષય ૫૩૩: ૪૪૪૪

॥ श्री वीतरागाय नमः ॥

पंडितप्रवर श्रीमहाचंद्रजी कृत

सामायिक भाषा पाठ.

प्रथम प्रतिक्रमण कर्म.

काल अनंत अम्यों जगमें सहिये दुख भारी ।
जन्म मरण नित किये पापकाँ न्है अधिकारी ॥
कोटि भवांतरमाँहि मिलन दुर्लभ सामायिक ।
घन्य आज मैं भयो योग मिलियो सुखदायक ॥१॥

अर्थ—अनंत काल संसारमाँ जन्म मरण करी घण्टां मोटां
दुःखो सहन कर्या, सहैव वारंवार जन्म धर्यो, मरण
पाव्यो, अने घण्टां मोटां पाव्यो उत्पन्न कया अने करोडो
जन्ममाँ महा उत्तम न भव्ही शकै तेषु सामायिक मज्जुं
तेधी जानै हुं लाज्यवान थयो के भने आवो सुखदायक,
अवसरआव्यो. १.

હે સર્વજ્ઞ ! જિનેશ ! કિયે જે પાપ જુ મેં અવ ।
 તે સવ મન વચ કાય યોગકી ગુપ્તિ વિના લભ ॥
 આપ સમીપ હજૂર મોહિ મેં સ્વહો સ્વહો સવ ।
 દોષ કહું સો મુનો કરો નઠ દુઃસ્વ દેહિં જવ ॥૨॥

અર્થ—હે પરમપૂજ્ય સર્વજ્ઞ દેવ ! (ત્રિલોકના સમસ્ત પદાર્થ બ્રહ્મવાવાલા) ગણધરાદિક-વન્દનીય જિનેન્દ્ર તીર્થંકર ભગવાન ! મેં જે પાપો ઉત્પન્ન કર્યાં છે, તે સંપૂર્ણ પાપો, મન, વચન અને કાયા (દેહ)ને કબજે રાખ્યા વગર કર્યાં છે, તેથી હું આપની સામે ઉભો થઈને જે હાથ ભેડીને મારા દોષોની આલોચના કરું છું, તે આપ દયાનિધિ શુભ-શુભર સાંભલો અને તે પાપોને દુર કરો, કારણ કે તે બહુ દુઃખ દે છે ! ૨.

ક્રોધ માન મદ લોભ મોહ માયાવશિ પ્રાણી ।
 દુઃસ્વસહિત જે કિયે દયા તિનકી નહિ આણી ॥
 વિના પ્રયોજન એક દોય તય ચહ પંચ ઇન્દ્રિય ।
 આપ પ્રસાદહિ મિટૈં દોષ જો લગ્યો મોહિ જિય ॥૩॥

અર્થ—ક્રોધ કર્યો, માન કર્યો, મદ (અહંકાર) કર્યો, લોભ કર્યો, મોહને વશ થયો, માયાને વશ થયો, એવાને દુઃસ્વ માય તેવી રીતે વર્ત્યો, અને એવાની ઉપર દયા બરાબર

પણ કરી નહિ, તથા ઉપયોગવિના એકેન્દ્રિય-ત્રેધન્દ્રિય-ત્રણ્-
ન્દ્રિય-ચારધન્દ્રિય-પાંચધન્દ્રિય જાતિના જીવોની વિરાધનાથી
જે દોષો મારા ઉપર લાગ્યા છે, તે આપના પ્રસાદથી જલ-
દીથી મટી જશે. ૩.

आपसमें इकठौर थापि करि जे दुःख दीने ।

पोलि दिये पगतले दाबिकरि प्राण हरिने ॥

आप जगतके जीव जिते तिन सबके नायक ।

अरज करूं मैं सुनों दोष मेढो दुखदायक ॥४॥

અર્થ—લેગા થઇને આપસઆપસમાં [અરસપરસ] જે
દુઃખો દીધાં છે, અને પગની નીચે જીવો દાખીને પ્રાણ
લીધા છે, તો આપ આ દુનિયાના સર્વ જીવોના સ્વામી ત્રણ-
દોકના નાથ છો, એથી આપ શ્રીમાન પ્રભુજીની સામે અરજ
કરું છું, તો આપ એવાં દુઃખ દેવાવાલાં પાપોને દુર કરશો. ૪.

अंजन आदिक चोर महाघनघोर पापमय ।

तिनके जे अपराध भये ते क्षमा क्षमाकिय ॥

मेरे जे अब दोष भये ते क्षमो दयानिधि ।

यह पढिकोणो कियो आदि षट्कर्ममांहि विधि ॥५॥

અર્થ—હું જીનેશ્વર ભગવાન ! અંજનચોર જેવા અધમ
અને કહી ન શકાય તેવા ઘોર પાપીના જે પાપમય અપરાધ
તે આપ શ્રીમાને ક્ષમાવી દીધા, તો હવે મારાં જે પાપો મમાં

છે, તે હયાના ભંડાર પ્રભુ ! આપ ક્ષમા કરો. આ પ્રમાણે
આવકના આવશ્યક વટકર્મમાં આ પ્રથમ પ્રતિકર્મણ કર્યું. ૫.
ક્રતિ પ્રથમ પ્રતિકર્મણ કર્મ.

દ્વિતીય પ્રત્યાશ્વાન કર્મ.

જો પ્રમાદવશિ હોય વિરાધે જીવ ઘનેરે ।
તિનકો જો અપરાધ મયો મેરે અઘઢેરે ॥
સો સવ જૂઠો હોડ જગતપતિકે પરસાદે ।
જા પ્રસાદતૈ મિલૈ સર્વ સુખ દુઃખ નહીં લાધૈ ॥૬॥

અર્થ—^૧પ્રમાદને વશ થઇને જે ઘણા જીવોને માર્યા,
તેનાથી જે અપરાધ થયો અને દ્વારા ઉપર પાપ લાગ્યાં,
તે બધાં પાપો આપ ત્રિલોકનાથના પ્રસાદથી દુર થાઓ,
સર્વે સુખ મળો અને દુઃખ કદી પણ ન થાઓ. ૬.

मैं पापी निर्लज्ज दया करि हीन महाशठ ।
किये पाप अघड़ेर पापमति होय चित्त दुठ ॥

૧ સ્ત્રીકથા, રાષ્ટ્રકથા, ભોજનકથા, રાજકથા, ક્રોધ, માન,
માયા, લોભ, એકેન્દ્રિયવિષય, દ્વીન્દ્રિયવિષય, ત્રીન્દ્રિયવિષય, ચતુરિ-
ન્દ્રિયવિષય, પંચેન્દ્રિયવિષય, નિદ્રા, રત્નેશ્વ. ॥

નિન્દું હું મેં બાર બાર નિજ જિયકો ગરહું ।
સવાવિધિ ધર્મ ઉપાય પાય ફિર પાપહિ કરહું ॥૭॥

અર્થ—હું પાપી લગ્ન વગરનો છું, વળી હયા વગરનો હુએ માણસ છું, મેં ઘણા મોટા પાપોના ઢગલા કર્યા. વલી પાપ બુદ્ધિથી ચિત્તમાં સાવધાન થતો નથી. હું મારા પાપોને ઘડી ઘડીમાં નિન્દું^૧ છું, અને મારા આત્માને પણ નિન્દું છું, છતાં સર્વે પ્રકારે ધર્મને જાણીને ફરીથી પાપજ કરું^૨ છું. ૭.

દુર્લભ હૈ નરજન્મ તથા શ્રાવકકુલ ભારી ।
સત્સંગતિ સંયોગ ધર્મ જિન શ્રદ્ધાધારી ॥

જિનવચનામૃતધાર સમાવર્તે જિનવાણી ।

તોહુ જીવ સંઘારે ધિક્ ધિક્ ધિક્ હમ જાણી ॥૮॥

અર્થ—અનેક યોનિસંપન્ન આ સંસારમાં મનુષ્ય (માણસ) પામવો અતિ દુર્લભ છે, માણસ શરીરમાં શ્રાવકકુલ મલવું અતિ દુર્લભ છે, તેમાં સારી સંગતિ, સાફ ઉત્તમકુલ સાથી દુર્લભ છે; અને જૈનધર્મની શ્રદ્ધા રાખવી એ સર્વોત્કૃષ્ટ અનુપમ રત્નમાફક દુર્લભ છે, જનધર્મ જ્ઞાતા

---

૧ મારાં કરેલાં કર્મોની આલોચના કરું છું. ૨ ધર્મને હિત-કારક જાણીને પાપ કરું છું તો કર્મનો ઉદય બલવાન છે.

તથા ધાર્મિક થઈને સરસ્વતી (જિનવાણી) ને બાણવી ઘણી
દુર્લભ છે, તોપણ જીવનો ધાત કડં છું, તેથી મને
ધિક્કાર છે !! ૮.

इन्द्रियलंपट होय खोय निज ज्ञान जमा सब ।

अज्ञानी जिम करै तिसीविधि हिंसक वहै अब ॥

गमनागमन करंतो जीव विराधे भोले ।

ते सब दोष किये निन्दुं अब मन वच तोले ॥९॥

અર્થ—પાંચ ઇન્દ્રિયોને વશ થઈને માફ અમૃત્ય જ્ઞાન
ખોયું, અજ્ઞાની પુરૂષની માફક હિંસકવિધિ કરી; આગમન,
ગમન ચાલવા કરવામાં દીનપ્રાણિયોનો ધાત કર્યો, તે બધા
દોષોની હું મન વચનથી નિન્દા કડં છું.

ભાવાર્થ—સ્પર્શેન્દ્રિય, રસનેન્દ્રિય, ઘ્રાણેન્દ્રિય, ચક્ષુરિ-
ન્દ્રિય, શ્રોત્રેન્દ્રિયને વશ થઈ માફ જ્ઞાન ખોયું અને અજ્ઞા-
ની પુરૂષની માફક હિંસા કરી, અને અનંતજીવોની વિરા-
ધના કરી, તે મન વચન કાયથી આલોચના કડં છે. અને
તેથી હું ભય પામ્યો છું. ૯.

आलोचनाविधि थकी दोष लागे जु घनेरे ।

ते सब दोष विनाश होउ तुमैं जिन मेरे ॥

बारबार इस भांति मोह मद दोष कुटिलता ।

ईर्षादिक ते भये निन्दिये जे भयभीता ॥१०॥

અર્થ—લાગેલા દોષનું વર્ણન કરવાથી જે પાપો થયેલાં છે તે પાપો આપ શ્રીમાન્ જિનરાજના પ્રસાદથી નાશ થાઓ. ઘડી ઘડી (વખતોવખત) મોહ, મદ, અહંકાર, વંચકતા, ઠગાઈ, ઈર્ષા વીગેરેથી ઘણા લયંકર ત્રાસદાયક દોષો થયા છે, તેની હું લયથી નિન્દા કરું છું. ૧૦

ઇતિ દ્વિતીય પ્રત્યાખ્યન કર્મ.

તૃતીય સામાયિક કર્મ.

સવ જીવનમેં મેરે સમતાભાવ જગ્યો હૈ ।

સવ જિય મોસમ સમતા રાખો ભાવ લગ્યો હૈ ॥

આર્ત રૌદ્ર દ્વય ધ્યાન છાંડિ કારિહું સામાયિક ।

સંયમ મો કવ શુદ્ધ હોય यह ભાવ બધાયક ॥૧૧॥

અર્થ—હવે મને શાન્તિભાવ ઉત્પન્ન થયો છે; તેથી હું સર્વે જીવો ઉપર સમતાભાવ રાખું છું. આર્ત, રૌદ્ર એ ધ્યાનને છોડીને સામાયિક કરું છું. અને ઉત્તમ ભાવના ઉત્પાદક સંયમ શુદ્ધ ક્યારે થાય એવી ભાવના ભાવું છું. આર્ત રૌદ્ર ધ્યાન ત્યાગ કરીને શુભસંયમમાં દૃઢ ચિત્ત થઈને સર્વે જીવોઉપર સમતા ભાવ રાખવો, તે સામાયિક છે. કષાયાદિ અશુભ પરિણામ ત્યાગ કરીને શુભ આત્મ-પરિણામમાં લવલીન થવું એ સામાયિક છે. ૧૧.

પૃથિવી જલ અરુ અગ્નિ વાયુ ચડકાય વનસ્પતિ ।

પંચહિ થાવરમાહિં તથા ત્વસ જીવ વસૈં જિત ॥

બેઇન્દ્રિય તિય ચડ પંચેન્દ્રિયમાહિં જીવ સવ ।

તિનસે ક્ષમા કરાડું મુક્ષપર ક્ષમા^૧ કરો અવ ॥૧૨॥

અર્થ—પૃથિવીકાય, જલકાય, અગ્નિકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય એવા પાંચસ્થાવર જીવોથી; તથા બેઇન્દ્રિય, ત્રણઇન્દ્રિય, ચાર ઇન્દ્રિય, પાંચ ઇન્દ્રિય, એવા સ્થાવર તથા ત્વસજીવોથી ક્ષમા કરાડું છું અને તે જીવો મારા ઉપર ક્ષમા કરો. ૧૨.

ઇસ અવસરમેં મેરે સવ સમ કંચન અરુ તૃણ ।

મહલ મસાન સમાન શત્રુ અરુ મિત્રહિ સમ ગણ ॥

જામન મરણ સમાન જાળી હમ સમતા કીની ।

સામાયિકકા કાલ જિતૈં યહ ભાવ નવીની ॥૧૩॥

અર્થ—આ વખતમાં મારે સર્વે ચીજો, ઉત્તમખંડલા, સમશાન, હિતકારી મિત્ર, શત્રુ, જન્મ, મરણ વીગેરે તૃણ (ઘાસ) ની માફક છે. તથા સોનું, ચાંદી પણ ઘાસની સમાન છે. આ માટે સર્વે ચીજો ઉપર ઉદાસીન પડિણામથી બધું સરખું છે. જ્યાં સુધી આ પવિત્ર દુર્લભ સામાયિક પુરું

૧ સ્વમામિ સર્વજીવાણં સર્વે જીવા સમંતુ મે ॥

મિત્તી મે સર્વભૂદેસુ વૈરં મહંશં ન કેણ વિ ॥ ૧ ॥

નહિ થાય; ત્યાં સુધી સમતા ધારણ કરું છું. ભાવાર્થ—
બાહ્યપદાર્થોથી રાગદ્વેષ છોડીને આત્મામાં લવલીન થાઉં
છું. મારા આત્માનું ચિંતવન કરું છું. ૧૩.

મેરો હૈં એક આતમ તામેં મમત જુ કીનો ।

ઔર સૈં મમ ભિન્ન જાનિ સમતા રસ ભીનો ॥

માત પિતા સુત બંધુ મિત્ર તિય આદિ સૈં યહ ।

મેતૈં ન્યારે જાનિ યથારથ રૂપ કર્યો ગહ ॥૧૪॥

અર્થ—હું આત્મામાં લવલીન થઈને મમતા ને મોહ—
મમત્વ પરિણામ તબ્બું છું. અને બાકીના મારાથી ભિન્ન
સોનું, રૂપું, માતા, પિતા, પુત્ર, પરિવાર, ભાઈ, મિત્ર,
શત્રુ આદિ સર્વ ચીજો ઉપર સમતાભાવ રાખીને આ યથા-
રથ રૂપ પવિત્ર જાણીને હું મારા આત્મામાં લવલીન
થાઉં છું. ૧૪.

મૈં અનાદિ જગજાલમાંહિ ફસિ રૂપ ન જાણ્યો ।

એકેંદ્રિય દે આદિ જન્તુકો પ્રાણ હરાણ્યો ॥

તે સબ જીવ સમૂહ સુનો મેરી યહ અરજી ।

ભવભવકો અપરાધ ક્ષમા કીજ્યો કરિ મરજી ॥૧૫॥

અર્થ—મેં અનાદિ અનન્તકાલથી સંસારરૂપી જાલમાં
ફસીને માફ પોતાનું સ્વરૂપ ન ઓળખ્યું; અને એકેન્દ્રિય

બેઘનિય, ત્રીનિય, ચતુરિનિય, પંચેનિય જીવોના દશપ્રાણોનો નાશ કર્યો, તે બધા જીવો ભારી આ નમ્ર વિનંતિ સાંભલો; અને ભવાન્તરોમાં કિધેલા સર્વે અપરાધોને ક્ષમા કરો. ૧૬. ઇતિ તૃતીય સામાયિક કર્મ.

ચતુર્થ સ્તવન કર્મ.

નમૂં ઋષભ જિનદેવ અજિતાજિન જીતિ કર્મકો ।

સમ્ભવ ભવદુઃખહરણ કરણ અભિનન્દ શર્મકો ॥

સુમતિ સુમતિદાતાર તાર ભવસિન્ધુ પાર કર ।

પદ્મપ્રભ પ્રજ્ઞામ ભાનિ ભવ મીતિ પ્રીતિ ધર ॥૧૬॥

અર્થ—હવે હું ચતુર્થ સ્તવનકર્મમાં પૂજ્ય ચોવીસ તીર્થંકરોને સ્તવન કરું છું, હું ત્રણ લોકના સ્વામી, સર્વજ્ઞ (ત્રિકાલજ્ઞાની), દયાના ભંડાર, અષ્ટકર્મને નાશ કરવાવાલા શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન દેવાધિદેવ ઋષભદેવ પ્રથમ તીર્થંકરને હું મન વચન કાયાથી નમસ્કાર કરું છું.

હું અજ્ઞય (જિતાય નહિ તેવા) અષ્ટકર્મને (જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, વેદનીય, મોહનીય, આયુ; અન્તરાય, નામ, ગોત્ર,) જીતવાવાલા સર્વજ્ઞદેવ અજિતનાથને નમસ્કાર કરું છું.

હું સંસારનાં અસહ્ય દુઃખોના નાશ કરવાવાલા દયાના ભંડાર શ્રીસંભવનાથ તીર્થકરને નમસ્કાર કરું છું.

હું અવિનાશક, આનંદદાતા, ત્રિલોકનાથ, અભિનન્દન ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું.

હું શ્રેષ્ઠમતિ (સારી બુદ્ધિ) દાતા, સંસારસમુદ્રમાંથી કાઢનાર; સુમતિનાથ તીર્થકરને નમસ્કાર કરું છું.

હું ભવ્યકમળોને સૂર્યસમાન, સંસારની ભીતિ કાઢનાર, પ્રીતિ વધારનાર, પ્રદ્મપ્રભ તીર્થકર ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું. ૧૬.

શ્રીસુપાર્શ્વ કૃતપાશનાશ ભવજાસ શુદ્ધકર ।

શ્રીચંદ્રપ્રભ ચંદ્રકાન્તિસમ દેહકાન્તિધર ॥

પુષ્પદંત દમિ દોષકોશ ભવિષોષ રોષહર ।

શીતલ શીતલકરણ હરણ ભવતાપ દોષહર ॥૧૭॥

અર્થ—અપાર સંસારની ગાંઠ નાશ કરનાર, શુદ્ધબુદ્ધિ આપનાર, શ્રીસુપાર્શ્વતીર્થકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

નિર્મલ, અખંડિત, દોષરહિત, રમ્યકાંતિયુક્ત, ચંદ્ર-સમાન દેહના સ્વામિ; શ્રીચંદ્રપ્રભ તીર્થકરને હું નમસ્કાર કરું છું.

અષ્ટ દુષ્ટકર્મભલરહિત, અનંતસંસારમાંથી કાઢનાર, ક્રોધ હરનાર અને શાન્તિ આપનાર શ્રીપુષ્પદંતતીર્થકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

સર્વ કર્મોને શીતલ કરનાર, સંસારના તાપ દૂર કરનાર,
અષ્ટાદશ (૧૮) દોષો હરનાર શ્રી શીતલનાથ ભગવાનને
નમસ્કાર કરૂં છું. ૧૭.

શ્રેયરૂપ જિન શ્રેય ધ્યેય નિત સેય ભવ્યજન ।
વાસપૂજ્ય શતપૂજ્ય વાસવાદિક ભવભયહરન ॥
વિમલ વિમલમતિ દેન અંતગત હૈ અનંતજિન ।
ધર્મ શર્મ શિવકરણ શાન્તિજિન શાન્તિવિધયિન ॥૧૮॥

અર્થ—હુમેશાં આનંદ મંગલદાતા મુનીઓને પણ
ધ્યાન ધરવા યોગ્ય ભવ્યસમૂહથી ચરણકમલ વન્દનીય શ્રી
શ્રેયાંસનાથ તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરૂં છું.

શત (સો) ઇંદ્રથી પૂજનીય (૪૦ ભવનવાસી દેવોના ઇંદ્ર,
૩૨ વ્યંતરજાતિના દેવોના ઇંદ્ર, ૨૪ કલ્પવાસી દેવોનો
ઇંદ્ર, ૧ ચંદ્રમા ઇંદ્ર, ૧ સૂર્ય, ૧ મનુષ્યોનો ચક્રવર્તી
ઇંદ્ર, ૫૫ પશુઓના સિંહ ઇંદ્રથી વન્દનીય] સંસારના ભયથી
છોડાવનાર શ્રી વાસુપૂજ્ય તીર્થંકરને હું મન વચન ને
કાયાથી નમસ્કાર કરૂં છું.

ઉત્તમ નિર્દોષબુદ્ધિ આપનાર, દયાના ભંડાર, ત્રણ-
લોકના નાથ; શ્રીવિમલનાથ તીર્થંકરને હું મન વચન કાયાથી
નમસ્કાર કરૂં છું.

અવિનાશી મોક્ષનું પરમસુખ આપનાર, દેવાધિદેવ
સર્વેશ શ્રી અનન્તનાથ તીર્થકરને હું ત્રણ કાળ નમસ્કાર
કરું છું.

ઉત્તમ ધર્મરૂપી નાવથી સંસારસમુદ્રમાંથી પાર ઉતા-
રનાર, સર્વે સુખોના સિન્ધુ શ્રીધર્મનાથ તીર્થકરને હું ન-
મસ્કાર કરું છું.

સર્વે કર્મોની શાન્તિ કરનાર, સંપૂર્ણ જીવો ઉપર
શાન્તિ આપનાર, શ્રીશાંતિનાથ તીર્થકરને હું નમસ્કાર
કરું છું. ૧૮.

કુન્થ કુન્થ મુખ જીવપાલ અરનાથ જાલહર ।

મહિ મહસમ મોહમહમારણ પ્રચાર ધર ॥

મુનિસુવ્રત વ્રતકરણ નમત સુરસંઘહિ નમિ જિન ।

નમિનાથ જિન નેમિ ધર્મરથમાંહિ જ્ઞાનધન ॥ ૧૯ ॥

અર્થ—સર્વેજીવોના પ્રતિપાલક, દયાસિન્ધુ, દેવાધિદેવ
શ્રીકુન્થનાથ તીર્થકરને હું ત્રણ કાળ નમસ્કાર કરું છું.

સંસારરૂપી જાળને હરનાર, કષાયોને જીતનાર હું
શ્રીઅરનાથ તીર્થકરને નમસ્કાર કરું છું.

મોહરૂપી મહામદ્ધને [વીર યોદ્ધાને] જીતનાર, અ-
તિસાહસી પરાક્રમી મદ્ધ, શ્રીમદ્ધિનાથ તીર્થકર ભગવાનને
નમસ્કાર કરું છું.

૧૦૦૮ મોટાં અનેક વ્રતોના ઉત્પાદક, સર્વે મુનિઓના સ્વામી શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

સર્વે દેવતાઓના સમૂહથી વન્દનીય, મોક્ષના દાતા, ત્રણ લોકના નાથ, શ્રીનમિનાથ તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

ધર્મરૂપી રથમાં નેમિ (લોઢાની કીલ ધુરી જેના ઉપર પૈડાંઓ ફરે છે તે) જ્ઞાનના ખજાના દીનદયાળુ શ્રીનેમિનાથ તીર્થંકર ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું. ૧૯.

પાર્શ્વનાથ જિન પાર્શ્વઉપલસમ મોક્ષરમાપતિ ।
વર્દ્ધમાન જિન નમો વમો ભવદુઃખ કર્મકૃત ॥
યા વિધિ મૈં જિનસંઘરૂપ ચતુર્વીસ સંલ્યધર ।
સ્તત્ત્વં નમું હું બારબાર વન્દું શિવસુખકર ॥ ૨૦ ॥

અર્થ—હે ભગવન્ ! મોક્ષરૂપી સ્ત્રીના પતિ, પારસમણીસમાન કર્મરૂપી શત્રુઓને જીતનાર શ્રીપાર્શ્વનાથ તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

સંસારરૂપી સમુદ્રના દુઃખોને નમન કરું છું. ત્રણ લોકના સ્વામી, અષ્ટાદશ દોષ (જન્મ, જરા, તૃષ્ણા, ક્રોધા, વિસ્મય, અરતિ, ખેદ, રોગ, શોક, મદ, મોહ, ભય, નિદ્રા,

ચિંતા, સ્વેદ, રાગ, દ્વેષ, મરણ.) રહિત શ્રીમહાવીર
(વર્દમાન) તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

આવી રીતે ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનને સ્તવન કરું
છું, નમસ્કાર કરું છું અને વારંવાર વંદના કરું છું, જેથી
મને ઉત્કૃષ્ટ સુખની પ્રાપ્તિ થાય. ૨૦. ઇતિ ચતુર્થ સ્તવન કર્મ.

પંચમ વંદના કર્મ.

વન્દુ મૈં જિન વીર ધીર મહાવીર સુસન્મતિ ।

વર્દમાન અતિવીર વન્દું હું મન વચ તનકૃત ॥

ત્રિશલાતનુજ મહેશ ધીશ વિદ્યાપતિ વન્દુ ।

વન્દૌં નિતપ્રતિ કનકરુપ તનુ પાપનિકન્દુ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ—ધ્યાનમાં ધીર, આઠ કર્મો જીતવાથી વીર, અષ્ટા-
દશદોષ તથા આઠ કર્મોને જીતવાથી મહાવીર, દ્વાદશાંગરૂપી.
અમૃતમયી આનન્દમયી દિવ્યધ્વનિદ્વારા નિર્મલ બુદ્ધિ આપ-
નાર સન્મતિ, કેવલજ્ઞાનદ્વારા ઉચ્ચપદને પ્રાપ્ત થયાથી.
વર્દમાન, કામરૂપી પ્રચણ્ડ શત્રુઓને જીતવાથી અતિવીર,
એવા જિનેશ્વર સર્વજ્ઞ વીતરાગ, હિતોપદેશીને હું મન.
વચનથી, ભાવથી, ભક્તિથી, અને કાયાથી નમસ્કાર કરું
છું. અને પવિત્ર ત્રિશલાદેવીના પ્રિયપુત્ર અખિલવિદ્યાના.

અધિપતિ ત્રણ લોકના સ્વામી દેવાધિદેવઃ દેવેન્દ્રવૃન્દવંદનીય
સુવર્ણમય શરીર, પાપને નાશ કરવાવાલા શ્રીમહાવીરસ્વામી
ને હું વન્દના કરું છું. ૨૧.

સિદ્ધારથ નૃપનન્દ દ્વન્દુદુઃખ દોષ મિટાવન ।

દુરિત દવાનલ જ્વલિત જ્વાલ જગજીવ ઉદ્ધારણ ॥

કુળ્હલપુર કર જન્મ જગતજિય આનંદકારન ।

વર્ષ વહત્તર આયુ પાય સઘઠી દુઃખ ટારન ॥ ૨૨ ॥

અર્થ—મહામણ્ડલીક, પ્રસિદ્ધ ઉચ્ચગોત્રિય પૂજ્ય
મહારાજાધિરાજ લોકમાન્ય સિદ્ધારથ મહારાજના પરમપવિત્ર
કુલકમલ દિવાકર ત્રિલોકપૂજ્ય, દુઃખ સમુદ્ધનો નાશ કરવા
વાલા, મહા વિપત્તિરૂપી દાવાનલ (મહા ભયંકર અગ્નિ)
માં ફસાયેલા જીવોનો ઉદ્ધાર કરવામાં સમર્થ એવા પ્રસિદ્ધ
શહેર કુલ્હલપુરમાં શ્રીમાને (મહાવીર સ્વામીએ) જન્મ
ધારણ કરી એ શહેરને પવિત્ર કીધું છે. જગતના જીવોને
આનંદ મંગલદાયક માત્ર ૭૨ વર્ષમાં મોક્ષ પધાર્યા અને
સર્વે જીવોનાં સર્વ દુઃખોને નાશ કરવામાં સમર્થ છે. ૨૨.

સપ્તહસ્ત તનુ તુઙ્ગ ભંગકૃત જન્મમરણમય ।

બાલબ્રહ્મમય જ્ઞેય હેય આદેય જ્ઞાનમય ॥

દે ઉપદેશ ઉધારિ તારિ ભવ સિન્ધુ જીવ ઘન ।

આપં બસે શિવમાહિં તાહિ વન્દુ મન વચ તન ॥ ૨૩ ॥

અર્થ—સાત હાથ આપતું ઉચ્ચ શરીર, સમચતુરસ્ર-
સંસ્થાન, વજ્રવૃષભનારાચસંહનન, અને જન્મ, મરણ,
ભય, આધિવ્યાધિઓથી રહિત, અનુપમ શરીર છતાં બાલ-
પ્રહારથી અને મુલગુણ ૪૬ મંડિત, દિવ્યધ્વનિદ્વારા ઉપદેશ
આપી આ સંસારસમુદ્રમાંથી જીવોને તારનાર મુક્તિમાં
વાસ કર્યો છે. આપના ગુણો દેવેન્દ્ર, નાગેન્દ્ર, નરેન્દ્ર, શાનીન્દ્ર,
રૂપીન્દ્ર, વિદ્યા સુરગુરુ કહી શકાય નહિ, તેથી હું મન
વચન કાયથી વન્દના કરું છું. ૨૩.

જાકે વંદન થકી દોષ દુઃખ દૂરથી જાવે ।

જાકે વન્દન થકી મુક્તિ તિય સન્મુખ આવે ॥

જાકે વન્દન થકી વંચ હોવે સુરગણકે ।

એસે વીર જિનેશ વાંદિ હું ક્રમયુગ તિનકે ॥ ૨૪ ॥

અર્થ—વીર, મહાવીર, અતિવીર, વર્દ્ધમાન, સન્મતિ
જિનેશ્વરની ભાવભક્તિથી વન્દના (નમસ્કાર) કરવાથી સર્વે
દુઃખ અને દોષ દૂર થાય છે, જેની વન્દના (નમસ્કાર)
કરવાથી મોક્ષરૂપી સ્ત્રીના પ્રાણુવલ્લભ થવાય છે, જેની વન્દ-
નાથી દેવતાઓના સમૂહથી વન્દના કરાય છે, એવા મહા-
વીરજિનેન્દ્રના હું જો પદને નમસ્કાર કરું છું.

સામાયિક ષટ્કર્મમાર્ગિ વન્દન યહ પશ્ચમ ।

વન્દે વીર જિનેન્દ્ર ઇન્દ્રશતવન્ધ વંચ મમ ॥

જન્મ મરણ ભય હરો કરો અથ શાન્તિ શાન્તિમય ।
 મૈં અથકોશ સુપોષ દોષકો દોષ વિનાશય ॥ ૨૫ ॥

અર્થ—સામાયિક આદિ ૬ કર્મોમાં આ પાંચમું વંદન કર્મ છે, તેમાં શ્રીમહાવીર જિનેન્દ્ર લગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું, કે જે પૂજ્ય વીરલગવાનને ૧૦૦ ઇન્દ્રો નમસ્કાર કરે છે. મારા જન્મમરણરૂપી લયને નાશ કરો, અને મારાં કરેલાં કર્મોને શાન્તિ આપો. હું ઘણા દોષોને ખજાનો છું, માટે હે જિનેશ્વર લગવાન ! મારા સર્વ દોષોને નાશ કરો. ૨૫ ઇતિ પંચમ વંદના કર્મ.

છઠ્ઠા કાયોત્સર્ગ કર્મ.

કાયોત્સર્ગ વિધાન કરું અન્તિમ સુખદાર્ઝ ।
 કાયત્યજનમય હોય કાય સર્વકો દુઃખદાર્ઝ ॥
 પૂરવ દક્ષિણ નમૂં દિશા પશ્ચિમ ઉત્તરમૈં ।
 જિનગૃહવંદન કરું હરું ભવપાપતિમિર મૈં ॥ ૨૬ ॥

અર્થ—હવે અન્તમાં સામાયિકપાઠ પુરો થવા આગ્યે છે, તેથી હવે અન્તમાં કાયોત્સર્ગ વિધાન કરું છું. (કાયોત્સર્ગ—બાહ્ય પદાર્થમાં મમત્વભાવ છોડીને આત્મામાં લીન થઈ

ધ્યાન કરવું, તે કાયોત્સર્ગ છે.] પણ ૩ઠી પ્રમાણે
 છુમોકારમંત્રનો નાખ્ય કરવો, તેની વિધિ— છુમો અરહં-
 તાણું, છુમોં સિદ્ધાણું, (એક શ્વાસમાં. છુમો આયરિયાણું,
 છુમો ઉવજાયાણું (બીજા શ્વાસમાં), છુમો જોઅં સંવ-
 સાહૂણું તૃતીય શ્વાસમાં. એવી રીતે ૨૭ શ્વાસમાં નવ
 વાર છુમોકાર મંત્ર કાયાથી મમત્વ ત્યાગીને જપવા, કારણ કે
 કાયોત્સર્ગ શરીરાદિથી મમત્વ ત્યાગ કરવો, સુખકારક
 છે. શરીરાદિમાં મમત્વભાવ અતિદુઃખકારક છે. હવે સામા-
 યિકની વિધિમાં પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ ચારો દિશા-
 ઓમાં તીર્થ, તીર્થંકર, ચૈત્ય. ચૈત્યાલય, ઋષિ મુનિ, આદિકને
 નમસ્કાર કરે છું, કે જેમના પ્રસાદથી મંસારના પાપરૂપી
 અંધકારનો નાશ થાય છે. ૨૬

શિરોનતિ મૈં કરું નમું મસ્તક કર ધરિકૈં ।

આવર્તાદિક ક્રિયા કરું મન વચ મદ હરિકૈં ॥

ત્રીન લોકં જિનભવનમાહિં જિન હૈં જો અકૃતિમ ।

કૃત્રિમ હૈં દ્વય અર્દ્રદ્વીપમાહિં વન્દું જિમ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ—હું બે હાથો કમલ આકારે જોડીને, મસ્તક
 નમાવીને, ભાવથી, ભક્તિથી ચારો દિશાવર્તી જિન, ચૈત્ય,
 ચૈત્યાલય, મંદિર, તીર્થ, નિર્વાણભૂમિ, વિગેરેને હું નમસ્કાર
 કરું છું. અને મારા મનનો મદ (અંહકાર), વચનનો

અહંકાર, કાયાનો અહંકાર, રાગ, દ્વેષ, માત્સર્ય, પ્રમાદ વિગેરેને છોડૂં છું. અને ચારે દિશાઓમાં ત્રણત્રણ વાર એવીરીતે ૧૨ આવર્ત કરૂં છું. અઢાઈ દ્વીપમાં (જમ્બૂદ્વીપ, ધાતકીદ્વીપ, પુષ્કરદ્વીપ અર્થે) કૃત્રિમ અકૃત્રિમ જિનચૈત્ય-લય મંદિર છે, તેમને હું ભાવભક્તિથી નમસ્કાર કરૂં છું.

આઠ કોડિ પર છપ્પન લાખ જુ સહસ સત્યાણું ।

ચારં શતક પરિ અસી એક જિનમંદિર જાણું ॥

વ્યન્તર જ્યોતિષમાર્હિં સંખ્ય રહતે જિનમંદિર ।

તે સર્વ વંદન કરૂં હરૂ મમ પાપ સંઘકર ॥૨૮॥

અર્થ—જિનેંદ્ર લગવાનના આઠ કરોડ, છપન લાખ, સત્તાવન હજાર, ચારસો એકાસી [૮૫૬૫૭૪૮૧] વ્યન્તર-દેવોના જ્યોતિષદેવોના કલ્પવાસી દેવોના સંખ્યાત અસંખ્યાત જ્યાંજ્યાં જિનમંદિરો છે, તેમને મારાં સર્વે પાપો નાશ થવાને માટે હું નમસ્કાર કરૂં છું. ૨૮

સામાયિકસમ નાહિં ઔર કોઝ વૈર—મિટાયક ।

સામાયિકસમ નાહિં ઔર કોઝ મૈત્રી—દાયક ॥

શ્રાવક અણુવ્રત આદિ અંત સત્તમ ગુણસ્થાનક ।

યહ આવશ્યક કિયે હોય નિશ્ચય દુઃખહાનક ॥૨૯॥

અર્થ—સામાયિકની બરાબર વૈર નાશ કરવાવાલો બીજો કોઈ પદાર્થ નથી. સામાયિક સમાન બીજા પદાર્થ મૈત્રીદાયક નથી, કારણકે સામાયિક શાન્તિગુણોથી ભરેલું છે. સામાયિક અનન્તગુણોમાં, સહનતા, ધીરતા, ગંભીરતા, ઉદારતા, વિશુદ્ધતા, ઇન્દ્રિયદમન, વીગેરે ગુણો આવી બધા છે, એ માટે શ્રાવક [અણુવ્રતધારી] વીગેરેએ આ આવશ્યક કર્મ સામાયિક કરવું, જેથી દુઃખોનો નાશ થાય. ૨૬

જે ભવિ આતમકાજ-કરણ ઉદય કે ધારી ।

તે સર્વ કાજ વિહાય કરો સામાયિક સારી ॥

રાગ દોષ મદ મોહ ક્રોધ લોભાદિક જે સર્વ ।

બુધ મહાચંદ્ર વિલાય જાય તાતેં કીજો અર્વ ॥

અર્થ—જે પુરૂષો સંસારથી ભય રાખીને પોતાની આત્માની સુધારણા માટે ઉદ્યોગ કરે છે, તે પુરૂષો આ સામાયિકને નિત્ય કરે છે જેનાથી રાગ, દ્વેષ, મદ, મોહ, ક્રોધ, લોભ, માયા, માન, વીગેરે નાશ પામે, જેથી અનન્તસુખ મળે. પંડિત મહાત્મ્યંદ્ર આ ગ્રન્થ રચીને મોક્ષમાર્ગમાં પ્રવર્તાવે છે, ૩૦ ઈતિ છઠ્ઠા કાયોત્સર્ગ કર્મ.

ચાવલી જિલ્લા આગ્રા નિવાસી પદ્માવતી પુરનાર પં. નંદનલાલ જૈને ગુજરાતી ભાષાંતર કર્યું. સં. ૧૯૬૭

इति सामायिक षट् कर्म समाप्तम् ।

अथ मिच्छामि दुःकडम्.

प्रणमं श्री अरिहंतने, भजुं सरस्वति भावे; जीव अनंता में
 बहु हण्या, कहेतां पार न आवे, ते मुज मिच्छामि दुःकडम्, अरि-
 हंतनी साख (?) के में जीव वीराधीआ, चौर्याशी लाख;
 सार संभाळ नहि करी, कीधा छे बहु घात, ते मुज० (२)
 ईतर नित्य निगोदना, सात सातज लाख; सात लाख पृथ्वि
 तणा, सात अपज काय; ते मुज० (३) दश लाख वनस्पति,
 प्रत्यक्ष साधारण; सात लाख तेज कायना, सात वायुज जाण,
 ते मुज० (४) बे ती चौ ईन्द्रि जीवना, बबे लाख विख्यात,
 देव, पशु बळी नर्कना, चार चार उद्यात; ते मुज० (५) चौद
 लाख मनुष गतिण, लक्ष चौर्याशी गणीया; कृत कारित अनु-
 मोदना, मन वच कायथी हणीया; ते मुज० (६) एणी पेरे
 परभवे में कर्या, कर्या पाप अनंत; त्रिविध त्रिविध करी हुं
 भम्यो, दुर गति दातार; ते मुज० (७) हिंसा करी में जीवनी,
 बोल्यो जुठा बोल; दोष अदत्ता दानसुं, मैथुन हणमाद; ते
 मुज० (८) परिग्रह मेळव्यो कारमो, कीधो क्रोध विशेष; मान
 माया लोभ में कर्या, बळी रागने द्वेष; ते मुज० (९) चाढी

करी में चोतरे, बेर शेर बधायी, कुगुरु, देव कुशर्मने, करी
 प्रतीतने पाळ्या; ते मुज० (१०) क्रोध करी जीव दुखव्या, कीधां
 कुडा कलंक; निंदा करी में पारकी, रात दिवस वसंत; ते
 मुज० (११) खाटकीना भव में कर्या, जीवना बध कीध,
 बाघरीने भव चरकली, मारी कई अगणीत; ते मुज० (१२)
 माछीने भवे माछलां, झाली जळ थकी काढयां, प्रपंच करी
 भवे पारधी, मृग मारीने पाडयां; ते मुज० (१३) काजी मुह्यांने
 भवे, पढी मंत्र कठोर; जीव अनंता जे में कर्या, पाप लाग्यां
 अघोर; ते मुज० (१४) कोटवालनो भव में कर्यो, कर्या आकरा
 दंड, बंधीवान मरावीआ, पाडया कोरडा अंग; ते मुज० (१५)
 कुंभारनो भव में कर्यो, मार्या भद्दीने तापे; तेली भवे तल पी
 लीया, पेट भरीयुं में पापे; ते मुज० (१६) परमाधामीने भवे,
 दीधां नारकी दुःख; छेदन भेदन वेदना, लेश दीधुं न सुख;
 ते मुज० (१७) खेडु भवे हळ खेडीयां, फोडयां पृथ्विनां
 पेट, आदु सुरण घणां कर्यो, खाधां खूब चपेट; ते मुज० (१८)
 मालीने भवे रोपीयां, नाना विधि वृक्ष; मुळ पात्र फळ फुलना,
 पाप लाग्यां ए लक्ष; ते मुज० (१९) वणझारानो भव में
 कर्यो, भयो अधिक भार, पोयी पुंठे कीडा पडया, नहि दया
 छगार; ते मुज० (२०) छीपाने भवे छेतर्या, कीधा रंगवा

पास; अग्नि जल काधां घणां, जीव पकव्या छे खास; ते मुज (२१) सुरपणे रण झुजतां, मार्या माणस वृंद, मदिरा मांस मधु भरण्यां, खाधां मुळने कंद; ते मुज० (२२) खाण खोदावी में अति घणी, तेनां पाणी उलेच्यां; आरंभ कीधा अति घणा, नहिं पापज पेख्यां; ते मुज० (२३) अघोर कर्म कर्यां बळी, वनमां दव दीधो; जीव अनंताने भरथीने, नहिं कर्मथी बीधो; ते मुज० (२४) भाडभुंजानो भव में कर्यो, मार्या भट्टीमां जीव; जुवार चणा बहु सेकीया, पडता अति बुंद, ते मुज० (२५) बिल्ली भवे उंदर हण्या, गरोळीए अंतारी, मनुष्य भवे मुढता थकी, में जु लीख मारी; ते मुज० (२६) सुवावढ दुषण घणा, आणी गर्भ गळाव्या; जीव अणी विंध्या घणा, भांग्या शीयळ व्रत; ते मुज० (२७) लुहारनां भव में कर्यो, घड्यां शस्त्र अनेक; कोस कुहाडाने पावडा, मार्या मुकी विवेक; ते मुज० (२८) सुतारनो भव में कर्यो, लीलां वृक्ष बढाव्यां; आवळ बावळ बोरडी, झाझां मुळ कपाव्यां; ते मुज० (२९) हाथीना भव में कर्या, जीव पुंछे पछाडया, पंखी माळा तोडीया, सुंदे कंईकने झाडया; ते मुज० (३०) कडीआना भव में कर्या, कुवा बाव खोदाव्या; टांका में बंधा-
वीया, जीव अनंत पकाव्या; ते मुज० (३१) धोवीना भव

में कर्या, जळना जीव मार्या, धुळवते कंईक ढांकीआ, दान
 देता वार्या; ते मुज० (३२) गुज्जरना भव में कर्या, लीला
 भारा वढाव्या; पाडा बल ने उंटना, नाक छेदी वींथाव्या; ते
 मुज० (३३) वणिकना भव में कर्या, कुडां पापज कीधां;
 ओछुं आपी अदकुं लीधुं, तेना दोषज लीधा; ते मुज० (३४)
 विकथा चोरी करी वळी, सेव्या पंच प्रमाद; ईष्ट वियोग पडा-
 वीया, रुदन विखवाद; ते मुज० (३५) रांधण पीसण गारण,
 एवा आरंभ अनेक; रांधण वाळण इंधणा, पाप लाग्या विशेष;
 ते मुज० (३६) साधुने श्रावक तणा, व्रत लईने भांग्या; मुळ
 अने उत्तरतणां, मुज दोषज लाग्या; ते मुज० (३७) वींछु
 सिंहने चीतरा, गीध स्याळ ने समडी; ए हिंसक तणे भवे,
 हिंसा कीधी में अदकी; ते मुज० (३८) एणी पेरे परभवे में
 कर्या, बांध्या कर्म अनंत, त्रिविध त्रिविध करी ओचरुं, करुं
 जनम पवित्र; ते मुज० (३९) राग बेसाडी जे भणे, गाय
 ढाळ सहित, ' नरेंद्रकीर्ति ' कहे तेहनां, छुटे पाप त्वरित; ते
 मुज० (४०)

इति मिच्छामि दुक्कडं संपूर्ण.

दिगंबर जैन.

धार्मिक, व्यवहारीक अने ऐतिहासिक उत्तम लेखं आपवा उपरांत दर वर्षे जाणीता ग्रहस्थोना अनेक फोटाओ. मनोहर पंचांग अने लगभग लवाजमना जेटली किंमतना तौ गुजराती अने हिंदी वंन्ने भाषानां पुस्तको तदन भेट (मफत) आपतुं जो कोइ पण मासिक पत्र जैनोमां होय, तो ते मात्र सुरतथी प्रकट थतुं गुजराती अने हिंदी भाषानुं दर मासे नियमित रीते प्रकट थतुं “दिगंबर जैन” मासिक पत्रज छे. आबो गंजावर लाभ आपवा छतां एनुं लवाजम भेटोनां पोस्टेज साथे मात्र रु. १-१२-० अगाउथीज छे. ग्राहक थवा इच्छा होय तो लखो:—

मेनेजर, “दिगंबर जैन”,

चंदावाडी—सुरत.

